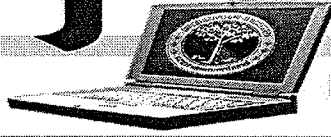

ข่าวสั้น ภูมิภาค

● อบรมพัฒนาฝีมือ

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดนครพนม (สทย. จ.นครพนม) ร่วมกับศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอธาตุพนม (กศน.อ.ธาตุพนม) จัดฝึกอบรมหลักสูตรพัฒนาฝีมือช่างกรีดยาง ที่บ้านโสกแมว หมู่ 2 ต.อุ่มเหม้า อ.ธาตุพนม จ.นครพนม มีเกษตรกรและผู้สนใจเข้าร่วมอบรม 27 คน มีพนักงานจาก สทย.จ.นครพนม เป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้พร้อมฝึกปฏิบัติ เพื่อให้สมาชิกของศูนย์ฯ ได้รับความรู้ตามหลักสูตรที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ได้รับเกียรติจากนายพันธ์ทิพย์ แก้วบุคตา ผอ.กศน.อ.ธาตุพนม เป็นประธานในพิธีเปิดงาน.

ถก 3 ชาติ ย่าง หนูนตงสภา กลุ่มอาเซียน

โพสต์ทูเดย์ — ไทยเตรียมเสนอ
ตั้งสภายางอาเซียนหวังใช้เป็นกลไก
คุมราคา-ปริมาณผลผลิตยางโลก

นายอำนวยการ ปะติเส ที่ปรึกษา
นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร รมช.
เกษตรและสหกรณ์ เปิดเผยว่า ใน
การประชุมสภาความร่วมมือยาง
พาราระหว่างประเทศที่มี 3 ประเทศ
คือ ไทย มาเลเซีย และเวียดนาม
วันที่ 12 ธ.ค.นี้ จะหารือเพื่อยกระดับ
ความร่วมมือสภายางจาก 3 ประเทศ
เป็นสภายางอาเซียน

ทั้งนี้ เพื่อขยายความร่วมมือไป
ยังกลุ่มประเทศผู้ปลูกยางในภูมิภาค
นี้ ทั้งหมดซึ่งจะทำให้มีอำนาจในการ
กำหนดปริมาณผลผลิตและราคา
ยาง ทำให้ราคามีเสถียรภาพมากขึ้น

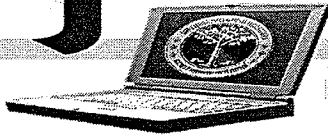
สำหรับการประชุมคณะกรรมการ
การบริหารโครงการพัฒนา

ศักยภาพสถาบันเกษตรกรเพื่อรักษา
เสถียรภาพราคายางพาราในวันที่ 7
ธ.ค.นี้ คาดว่าจะไม่มีการพิจารณา
ขยายระยะเวลาของโครงการออก
ไปอีก 1 ปี จากเดิมที่จะสิ้นสุดวันที่
31 มี.ค. 2556 เนื่องจากยังมีเวลา
เหลือกว่า 3 เดือน

อย่างไรก็ตาม ก่อนหน้านี้นาย
ชนะชัย เปล่งศิริวัธน์ ผู้อำนวยการ
องค์การสวนยาง (อ.ส.ย.) ระบุว่า
จะเสนอให้มีการขยายโครงการ
รักษาเสถียรภาพราคายางออกไป
อีก 1 ปี ด้วยเหตุผลว่าราคายางยัง
ไม่ถึงเป้าหมาย 120 บาท/กิโลกรัม

ทั้งนี้ ราคายางพาราปัจจุบัน
ราคายางแผ่นดิบรมควันชั้น 3 อยู่ที่
83.19 บาท/กิโลกรัม

ที่ผ่านมาโครงการดังกล่าว
สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
(สตง.) ระบุว่า มีความเสี่ยงและมีแนว
โน้มไม่บรรลุวัตถุประสงค์ โดยพบว่า
เป็นการให้สถาบันเกษตรกรกู้ยืมเงิน
จากธนาคารเพื่อการเกษตรและ
สหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ไปซื้อขาย
มาขายต่อให้กับโครงการ เพื่อให้ได้
ราคาตามที่โครงการตั้งเท่านั้น ○

ชมฝีมือคนบึงกาฬ

ตอกย้ำกันอีกครั้งว่า ระหว่างวันที่ 13-16 ธันวาคม ที่ลานศาลากลางจังหวัดบึงกาฬ เขามิ่งงานยักษ์

“งานวันยางพาราบึงกาฬ 2012”

ย้ำอีกครั้งว่า เวลาการจัดงานคือ 11.00 น. ถึง 23.00 น. ตลอด 4 วัน

ในช่วงงานวันยางพาราบึงกาฬ ระหว่างวันที่ 13-16 ธันวาคม ที่จัดงานนั้น จะมีกิจกรรมมากมายเกิดขึ้น

เหมือนกับเกรงกลัวคนไปเที่ยวงาน จะเบื่อ จึงคิดค้นหากิจกรรมที่ได้ทั้งความรู้ คู่สนุก และสวยงาม นำมาเอาออกเอาใจผู้ร่วมงาน

กิจกรรมทุกกิจกรรมใช้วิธีการประกวดแข่งขัน แข่งขันกันสร้างสรรค์ผลงานดีๆ ให้นำมา **โชว์** ในบึงกาฬ !

กิจกรรมด้านความสวยงาม คือประกวดรถ ยางพาราประดับไฟ ซึ่งทราบว่า มีการชักชวนให้

ทั้ง 8 อำเภอของจังหวัดบึงกาฬ ส่งรถยางพาราประดับไฟเข้าประกวด

กิจกรรมด้านพัฒนาคุณภาพยาง คือการประกวดสวนยางพาราสวยงาม

กิจกรรมนี้ดำเนินการกันมาก่อนหน้านี้แล้ว แต่จะประกาศผลกันภายในงานว่าใครคือผู้ชนะเลิศสวนยางได้สวยงามที่สุด

นอกจากนี้ ยังมีการประกวดยางแผ่นเรียบ ซึ่งเป็นยางที่มีคุณภาพ

กิจกรรมด้านความสนุกสนาน เห็นจะเป็นกิจกรรมประกอบการประกวดการแข่งขันกรีดยาง นั่นคือ การแข่งขันกองเชียร์การกรีดยาง

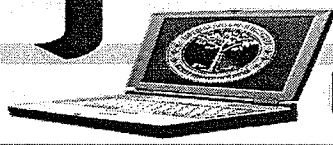
เชื่อว่ากันว่า รูปแบบการเชียร์มันสะเด็ด

นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมการแข่งขันอื่นๆ อีกที่น่าสนใจคือการแข่งขันประกวดการทำอาหาร โดยให้ผู้เข้าแข่งขันนำเอาวัตถุดิบที่มีอยู่ในบึงกาฬมาสร้างสรรค์

กิจกรรมการประกวดเหล่านี้มีรางวัลให้ลุ้นสนุก...ไม่ได้มากมายอะไร

แต่รางวัลที่ได้รับยังไม่สำคัญเท่ากับผลงานอันสร้างสรรค์

สร้างสรรค์ด้วยมือของคนบึงกาฬ

●...การเมืองที่ “ฝ่ายตรงกันข้าม” สาละวนกับการเล่น “เกมทำลาย” จนหลายครั้งให้ภาพ “ไร้สติเลอะเทอะ” เหมือน “จ๊กโก้วรสะพาน” ก่อความรู้สึก “ก่อกวน หาเรื่อง ไร้สาระ” ทำให้ในวัน “ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร” ซึ่งมุ่งสร้างภาพ “ผู้นำที่เน้นการทำงานมากกว่าเกมการเมือง” ยิ่งแข็งแกร่ง

ด้วยประสบการณ์ที่ก่อความมั่นใจ ประสานกับ “กลุ่มยุทธศาสตร์พรรค” ที่ลงรายละเอียดการสร้างพรรคอย่างเข้มข้น ทำให้ “คะแนนนิยม” ทั้งกันขาดลอยมากขึ้นเรื่อยๆ

●...หลังอภิปรายไม่ไว้วางใจในสภา ไม่เพียงพบว่า “พรรคร่วมรัฐบาล” แน่นแน่น ยอมรับการนำของ “นายทวยชิ่งลักษณ์” โดยดูขณิกภาพเท่านั้น แต่พรรคเล็กพรรคน้อยที่ยืนอยู่คนละฝั่งถูกดูตมตามันบนหน้าออกหน้าออกตาชนิด “เล็กที่จะเขินอาย” ทำให้เสถียรภาพในสภามั่นคงมากขึ้น

●...ขณะที่ประชาชนทั่วไปเริ่มประจักษ์ใจแล้วว่า “มีอบ” ไม่ใช่ทางออกของประเทศ ท่ามกลางความขัดแย้งของประชาชนที่ยังยากจะคลี่คลาย “ปลุกมีอบ” เป็นเรื่องไม่ยาก แต่ถึงระดับโค่นล้มรัฐบาล “ไม่ง่าย” ที่สำคัญกว่านั้นคำถามที่ว่า “ล้มแล้วยังไงต่อ” เป็นคำถามที่หาคำตอบไม่ได้ เพราะ “มีอบอีกฝ่าย” พร้อมเคลื่อนเช่นเดียวกัน การช่วงชิงอำนาจด้วย “มีอบ” จึง “ไม่ใช่ทางออกของชาติ” เพราะจะต้อง “ผลัดกันใส่รัฐบาลไม่รู้จบ”

●...มีความพยายามที่จะใช้ “ความพิกลพิการ” ของ “รัฐธรรมนูญ” ที่ให้อำนาจ “องค์กรอิสระ” ไว้อย่าง “ล้นเกิน” มาเอาชนะคะคานกันในทางการเมือง ทว่านั่นก็ไม่ใช่ “ทางออกของชาติ” เช่นกัน トラบใดที่วาทกรรม “สองมาตรฐาน” ยังเป็นภาพที่ “แกะไม่ออก ลบไม่ได้” ของ “เหล่าองค์กรอิสระ” อาวุธทางการเมืองชิ้นนี้ ใช้เมื่อไรจะยั้งทิว “ความแตกแยก” ให้ร้อนแรงมากขึ้น ด้วยความรู้สึก “รับไม่ได้” ของฝ่ายที่ถูกกระทำ หากเอา “สามัคคีของคนในชาติ” เป็นเป้าหมาย มีแต่ต้องทบทวนการใช้ “อาวุธชิ้นนี้” ยกเว้นเสียแต่ว่าคิด “หักดิบอำนาจ” โดยไม่สนใจว่าจะอะไรจะตามมา

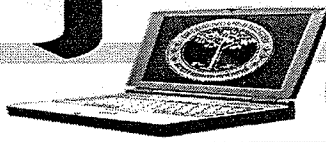
●...หากจะหวังก็คงได้ ยามไม่มีอะไรให้หวังว่า “ฝ่ายตัว” จะได้อำนาจคืนมาได้ อย่างไรก็ตาม การพยายามเปิดช่องทางให้กองทัพยึดอำนาจ เพียงแต่หนทางนี้ไม่เพียง “ไม่จริง” แต่ยังคงก่อปัญหาตามมาแบบ “เรื้อรังและรุนแรง” ขึ้นเรื่อยๆ ประเทศไทยขณะนี้ คงไม่มีทางออกอื่นสำหรับการช่วงชิง นอกจากแข่งกันสร้าง “คะแนนนิยม” จากประชาชน ซึ่งแน่นอนต้องเริ่มจาก “สร้างสรรคตัวเอง” แทนคิดแค่ “ทำลายฝ่ายตรงกันข้าม” แม้จะ “ช้าหน่อย” แต่ “ยั่งยืน” กว่า

●...ในอีกด้านหนึ่งจากความแข็งแกร่งของ ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ไม่เพียงส่งผลกระทบต่อภายนอก สถานการณ์ภายใน “พรรคเพื่อไทย” ก็สะท้อนไม่น้อย “กลุ่มก่อนการเมืองบางกลุ่ม” ถูกหักดิบ สะท้อนชัดจาก “การเลือกตั้งผู้สมัครผู้ว่ากทม.” ที่ สุชาติร์คน์ เกษราพิพันธุ์ ในฐานะผู้ก่อตั้งพรรคต้อง “กลืนเลือด” ครึ่งแล้วครึ่งเล่า ล่าสุด อนุศิษฐ์ นาคทรพรพ ได้รับคำสั่งเฉียดขาด ระดับต้อง “ถอนหายใจยาว” กับแก๊อ “รมา.ไอซีที”

●...ชัดเจนแล้วว่า “ประชาธิปไตย” ไม่มีทางเลือกอื่นต้องส่ง คุณชาย สุขุมพันธุ์ บริพัตร ลงสนามอีกสมัย ขณะที่ฝั่ง “เพื่อไทย” แน่แน่นอนว่าเป็น พงศพิศ พงษ์เจริญ มีผู้สมัครอิสระอย่าง โสสิต สุวินิจจิต คนกันเองของทุกพรรคการเมืองมาเป็นตัวสอดแทรก รายหลังจะแถลงเปิดตัวที่สวนลุมพินี วันที่ 17 ธันวาคมนี้

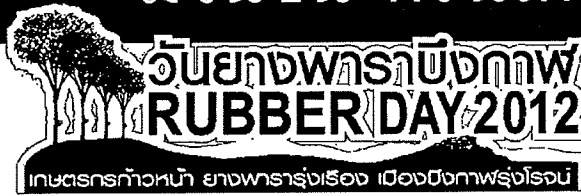
●...งานใหญ่ “วันยางพาราบึงกาฬ 2012” ระหว่างวันที่ 13-16 ธันวาคมนี้ เพื่อประกาศศักยภาพของ “จังหวัดบึงกาฬ” ให้ได้รับรู้ว่าเป็น “ศูนย์กลางยางพารา ประตูการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน กวาร์ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เศรษฐกิจพอเพียง” มีกิจกรรมยิ่งใหญ่มากมาย พร้อมการแสดงที่ สุดอลังการอย่าพลาดไปร่วมชม

ชโลทร

13-16 ต.ค.
เวลา 11.00-23.00 น.
ณ ศาลากลางจังหวัดบึงกาฬ

สุดยอดงานยาง แห่งแดนอีสาน มาวันขึ้น ครึ้นเครื่อง 4 วัน 4 คืน

เกษตรกรก้าวหน้า ยางพารารุ่งเรือง เมืองบึงกาฬรุ่งโรจน์

พบกับ

- นิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ "ในหลวงกับจังหวัดบึงกาฬ-ราชาแห่งเกษตรกรรม" ร่วมถวายพระพรออนไลน์ 85 พระราชทานมงคล
- สุดยอดการ แสดงเครื่องจักรกลการเกษตร
- การแข่งขันสุดมันส์ การประกวดสุกอลังการ ร่วมฝึกอบรม-เสวนาฟรี! พร้อมรับของที่ระลึกภายในงานอีกมากมาย

กินดีมีเงินดี

ไข่ไก่ โขลละ 1 บาท
น้ำตาลทราย กก.ละ 20 บาท
และของดี-ของถูกอีกเพียบ!

ลุ้นเป็นเศรษฐิกัดอย่าง 7,777 คัน

พาไปจับฉลากฟรี! ได้สิทธิ์อีกมากมาย
พร้อมฉลองครบรอบ 20 ปี

ชิงครบ 300 บาท รับฟรี สมุดรัก
ชิงครบ 700 บาท รับฟรี สมุดโน้ต
ชิงครบ 1,200 บาท กระเป๋าผ้า

ฟรีครบ 500 บาท รับฟรี สมุดรัก 77 400 บาท รับฟรี สมุดโน้ต 77
ฟรีครบ 100 บาท รับฟรี "แม่เหล็กแม่เหล็ก" 100 บาท

พิเศษสุดเฉพาะงานนี้!

"คตินิยาม" ปรีชาญาณเรื่องยางเพื่อชาวเกษตร ณ ไชนทาวเวอร์เกษตร
ศาลากลางบึงกาฬ คอกเบียร์คอกพิเศษ แลรมพรหมรังสีจาก "อึ้งอึ้ง นิดดี ทวีโชค" ณ ไชน ร.ก.ส.
ของบางพาราฟีนไนท์ "JVP 80" 100 1 แดง 1

13 ต.ค. 2555

ร่วมพิธีและ "รับมอบรางวัลยาง 2012"
มอบรางวัล "รางวัลเกษตรกรดีเด่น" และ
รางวัล "ชนะเลิศ" ในงานประกวด "ประกวดเครื่องจักรกลการเกษตร"
รางวัล "ชนะเลิศ" ในงานประกวด "ประกวดเครื่องจักรกลการเกษตร"
รางวัล "ชนะเลิศ" ในงานประกวด "ประกวดเครื่องจักรกลการเกษตร"
รางวัล "ชนะเลิศ" ในงานประกวด "ประกวดเครื่องจักรกลการเกษตร"
รางวัล "ชนะเลิศ" ในงานประกวด "ประกวดเครื่องจักรกลการเกษตร"

14 ต.ค. 2555

ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 1)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 2)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 3)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 4)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 5)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 6)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 7)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 8)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 9)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 10)

15 ต.ค. 2555

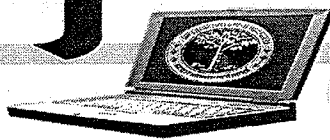
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 11)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 12)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 13)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 14)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 15)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 16)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 17)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 18)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 19)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 20)

16 ต.ค. 2555

ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 21)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 22)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 23)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 24)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 25)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 26)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 27)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 28)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 29)
ชมการแสดง "บึงกาฬราชธานี" (ตอน 30)

๙๓

13-16 ต.ค.

เวลา 11.00-23.00 น.

ณ ศาลากลางจังหวัดบึงกาฬ

สุดยอดงานยาง แห่งแดนอีสาน

ม่วนซื่น ครึ้นเครง 4 วัน 4 คืน

เกษตรกรก้าวหน้า ยางพารารุ่งเรือง เมืองบึงกาฬรุ่งโรจน์

พบกับ

- นิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ "ในหลวงกับจังหวัดบึงกาฬ-ราชามหัทธเกษตรกรม" ร่วมถวายพระพรออนไลน์ 85 พรรษามหามงคล
- สุดยอดการแข่งเครื่องจักรกลการเกษตร
- การแข่งขันสุกมันต์ การประกวดสุกคอกลิงการร่วมฝึกอบรม-เสวนาฟรี
- พร้อมรับของที่ระลึกภายในงานอีกมากมาย

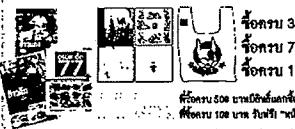

แจกฟรี!
วิทยุ 77 เครื่อง

ไข่ไก่ ไบละ 1 บาท
น้ำตาลทราย กก.ละ 20 บาท
และของดี-ของถูกอีกเพียบ!

ลุ้นเป็นเศรษฐิก๊อย่าง 7,777 คัน

ชิงโชคใหญ่
ชิงรางวัลมูลค่าสูง

ซื้อครบ 300 บาท รับฟรี สมุดฝึก
ซื้อครบ 700 บาท รับฟรี สมุดไม้
ซื้อครบ 1,200 บาท กระเป๋าผ้า

ซื้อครบ 500 บาท รับฟรี สมุดฝึก 77 หน้า ในบาท 77 บาท
ซื้อครบ 100 บาท รับฟรี "หนังสือแนะนำในรายการ"

พิเศษสุดเฉพาะงานนี้!

"ลิสต์นิยาม" ปริญญาโททางด้านเกษตรศาสตร์ ณ วิทยาลัยราชภัฏบึงกาฬ
ตลาดนัดสินค้าเกษตร และมหกรรมสินค้า "ชิงโชค อิงค์ ทวีโชค" ณ โถง อ.ก.ส.
ของช่างอาหารพันธุ์ใหม่ซีดี "JVP 80" ชื่อ 1 แดง 1

13 ต.ค. 2555

• คณะผู้จัดงาน "ชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"

14 ต.ค. 2555

• คณะผู้จัดงาน "ชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"

15 ต.ค. 2555

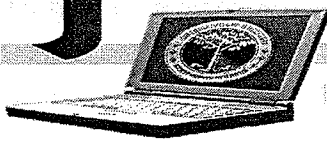
• คณะผู้จัดงาน "ชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"

16 ต.ค. 2555

• คณะผู้จัดงาน "ชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"
• คณะผู้จัด "งานชิงโชคยางพารา"

ดัน 2 สหกรณ์ต้นแบบนำร่อง ตลาดกลางยางโกอินเตอร์

สถาบันวิจัยยาง เตรียมผลักดันตลาดกลางยางพารานครศรีฯ สู่ระดับอินเตอร์ นำร่อง 2 สหกรณ์ต้นแบบ เน้นยางแท่งมาตรฐานประเทศไทยชั้น 20 (Standard Thai Rubber:STR20) และยางแผ่นรมควันชั้น 3 อัดก่อนมาตรฐาน Rib ที่ผ่านการรับรองกระบวนการผลิตจากสถาบันวิจัยยางหรือบริษัทที่เป็นสมาชิกสมาคมยางพาราไทยเท่านั้น

นายสุจินต์ แม้นเหมือน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร เปิดแถลงข่าวถึงการวางแผนเตรียมผลักดันตลาดซื้อขายส่งมอบจริงของสำนักงานตลาดกลางยางพารา นครศรีธรรมราช ให้มีการซื้อขายในระดับสากล ซึ่งเป็นตลาดที่เปิดโอกาสให้เกษตรกรและผู้ประกอบการภายในประเทศทำข้อตกลงกับผู้ซื้อในระดับสากลที่เสนอราคา แต่สามารถยึดการส่งมอบสินค้าทั้งหมดตามข้อตกลงภายใน 10 วันทำการหลังทำสัญญาผ่านระบบตลาดซื้อขายส่งมอบจริงของประเทศไทย

ซึ่งแต่เดิมนั้นสินค้ายางพาราที่เกษตรกรและผู้ซื้อทำสัญญากลายได้ตลาดข้อตกลงส่งมอบจริงเป็นยางแผ่นรมควันชั้น 3 ไม่อัดก่อนที่ได้รับการตรวจสอบคุณภาพจากสำนักตลาดกลางยางพารา นครศรีธรรมราชจะต้องส่งมอบภายใน 7 วันทำการ ภายใต้เงื่อนไขที่สำนักงานตลาดกลางยางพารา นครศรีธรรมราชได้กำหนดเพื่อการวิจัยและพัฒนาตลาดกลางยางพารา

ในการนี้สำนักงานตลาดกลางยางพาราได้ทดลองและวิจัยเงื่อนไขต่าง ๆ และได้ปรับปรุงจนเป็นที่ยอมรับจากสมาชิกทั้งผู้ซื้อและผู้ขายกว่า 200 ราย และเปิดทำการทุกวันระหว่างจันทร์ถึงศุกร์ จากความสำเร็จดังกล่าว สถาบันวิจัยยางจึงวางแผนผลักดันงานวิจัยชิ้นนี้ให้ขยายขอบเขตของตลาดข้อตกลงส่งมอบจริงสู่ระดับสากล โดยเพิ่มการบริการระดับอินเตอร์เปิดโอกาสให้ผู้ค้าและผู้ขายสามารถเสนอคำสั่งซื้อและคำสั่งขายผ่านระบบตลาดซื้อขายส่งมอบจริงภายใต้ชื่อตลาดข้อตกลงส่งมอบจริงประเทศไทย (Rubber Thai Physical Forward Market) โดยสินค้าที่สามารถซื้อขายผ่านตลาดนี้เป็นยางแท่งมาตรฐานประเทศไทยชั้น 20 (Standard Thai Rubber:STR20) และยางแผ่นรมควันชั้น 3 อัดก่อนมาตรฐาน (Rib Smoked Sheet:RSS3) ที่ผ่านการรับรองกระบวนการผลิตจากสถาบันวิจัยยางหรือบริษัทที่เป็นสมาชิกสมาคมยางพาราไทย

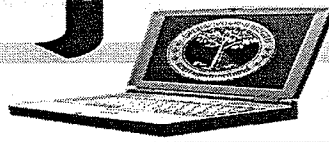
ทั้งนี้เพื่อประกันคุณภาพและความสำเร็จของสมาชิกผู้ผลิต สำหรับผู้ซื้อสถาบันวิจัยยางจะเปิดให้ผู้ส่งออกทั้งในและต่างประเทศที่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดและได้รับการรับรองความน่าเชื่อถือจากสถาบันการเงิน ทั้งนี้ผู้ซื้อและผู้ขายจะต้องส่งและรับมอบยางจริงภายใน 10 วัน หลังจากที่ทำสัญญาซื้อขายผ่านระบบของตลาดข้อตกลงส่งมอบจริงประเทศไทย

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยางเผยต่อว่า ปัจจุบันสถาบันวิจัยยางได้รับรองกระบวนการผลิตยางแผ่นรมควันอัดก่อนมาตรฐานจีเอ็มพี (Good Manufacturing Practis:GMP) ของสำนักงานกองทุนสวนยางจันดีและชุมชนสหกรณ์จังหวัดตรัง ซึ่งเป็นโรงงานของเกษตรกรว่ามีกระบวนการผลิตที่น่าเชื่อถือและสามารถตรวจสอบได้ จึงน่าจะส่งเสริมให้สินค้ายางของสหกรณ์เป็นที่เผยแพร่อย่างกว้างขวางในระดับสากล ทั้งนี้เพื่อแสดงศักยภาพของเกษตรกรไทย ทั้งเปิดโอกาสให้มาตรฐานยางแผ่นรมควันของไทยเป็นที่เชื่อถือในตลาดโลกต่อไป สุดท้ายยังเป็นการรักษาเสถียรภาพราคายางของประเทศไทยโดยภาพรวมอีกด้วย

นายสุจินต์ กล่าวอีกว่า สำหรับการผลักดันตลาดกลางยางพารา นครศรีธรรมราชให้มีกิจกรรมการซื้อขายให้มีการยอมรับในระดับสากล โดยผู้ผลิต ผู้ขายและผู้ซื้อทั้งในและต่างประเทศเป็นผู้ผลิตและผู้ซื้อขายจริง นับเป็นก้าวใหม่ของตลาดกลางยางพาราไทย ซึ่งปัจจุบันสถาบันวิจัยยางมีตลาดกลางยางพาราเพื่อการวิจัยอยู่จำนวน 6 ตลาด กระจายอยู่ 6 จังหวัด ได้แก่ ตลาดกลางยางพาราหาดใหญ่ นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี บุรีรัมย์ ทนงคาย และยะลา

นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาศักยภาพเกษตรกรไทยให้สามารถทำการผลิตและนำผลผลิตสู่ตลาดโลกด้วยตนเองอันเป็นการเพิ่มรายได้ เพิ่มอำนาจการต่อรองส่งผลให้ราคายางของประเทศไทยมีเสถียรภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการเพิ่มกระบวนการค้าภาคเกษตรได้ไม่น้อยกว่า 3000 ล้านบาทต่อปี

"ตลาดนี้ถ้าสามารถพัฒนาผ่านความร่วมมือของกลุ่มประเทศเศรษฐกิจอาเซียนด้วยแล้ว ผลประโยชน์และอำนาจการต่อรองราคาในระดับโลกก็จะสะท้อนปริมาณการผลิตและความต้องการใช้ยางพาราจริงของโลกมากขึ้น" ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยางกล่าวทิ้งท้าย

จดป้าย

คิกสินค้าเกษตร

นโยบายดูแลสินค้าเกษตรของกระทรวงพาณิชย์ ทั้งข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา น้ำมันปาล์ม ขณะนี้กำลังเจอศึกหลายด้านพร้อมกัน เพียงแต่จะเป็นศึกเล็กหรือศึกใหญ่

ศึกใหญ่ตอนนี้ หนีไม่พ้นการทำอย่างไรให้สาธารณชนมั่นใจได้ ว่ามีการระบายข้าวได้จริง และมีเงินเพียงพอที่จะคืนธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เพื่อนำไปใช้หมุนเวียนสำหรับโครงการรับจำนำข้าวรอบใหม่ หรือนำไปใช้จ่ายให้กับโครงการสินค้าเกษตรอื่นๆ ที่ขณะนี้รอเข้าแถวที่จะขอรับเงินเพื่อใช้ในการดำเนินการ

แม้กระทรวงพาณิชย์จะแจงกลับทุกครั้งว่า มีการขายข้าวได้จริง และได้เงินคืนจากการขายข้าวแล้วกว่า 4 หมื่นล้านบาท และถึงสิ้นปีนี้น่าจะได้คืนครบ 8 หมื่นล้านบาท ตามแผนที่ได้กำหนดไว้ แต่เมื่อไปดูเปรียบเทียบกับยอดปริมาณจำนำข้าวรอบใหม่ 2555-2556 ที่มียอดรับจำนำแล้วกว่า 4.6 ล้านตันนั้น ซึ่งจะต้องใช้เงินรับจำนำประมาณ 4 หมื่นล้านบาท เทียบกับยอดเงินที่ได้คืนมาแล้ว ก็ถือว่าไม่หวัดกแต่อย่างไร

แต่ที่กำลังจะเกิดขึ้นในอีก 1 เดือนข้างหน้าคือ การทะลักของผลผลิตข้าวเปลือกที่จะออกสู่ตลาดพร้อมกัน ซึ่งส่วนนี้คิดเป็น 70% ของผลผลิตรวมที่คาดว่าจะออกสู่ตลาดไม่ต่ำกว่า 25 ล้านตัน ผลผลิตล้นด้นี้จะเป็นภาระหนักอึ้ง ที่ต้องหาวิธีรับมือ ทั้งพื้นที่จัดเก็บ และเงินสำหรับรับจำนำ

ส่วนปัญหาที่คาดว่า จะเป็นศึกรอบใหม่คือ มันสำปะหลัง ซึ่งขณะนี้ยังเป็นแค่เรื่องมันค้างสต็อกที่ยังไม่ได้รับขาย ทั้งที่ก่อนหน้านี้กระทรวงพาณิชย์ประกาศว่า ได้ขายให้กับจีนแล้วทั้งหมด แต่จนถึงขณะนี้ วงการก็ยังชี้ว่า ยังไม่มีการขนย้าย และรับจ่ายเงินกัน ทำให้ห่วงเกรงว่า อาจช้ำรอยกรณีการทำเอ็มโอยูขายข้าวจีทูจีระหว่างไทยกับจีน แต่กลับไม่มีการระบุจำนวนและระยะเวลาส่งมอบ

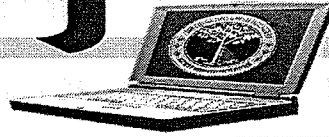
ส่วนสินค้าอีกประเภทที่กำลังรอคิวให้แก้ คือ ยางพารา ซึ่งขณะนี้ราคายังไม่ไปไหน มีแต่ทรงกับทรุด กระทรวงพาณิชย์เตรียมที่จะดึงประเทศผู้ผลิตรายใหญ่มาประชุมเพื่อหาแนวทางในการผนึกความร่วมมือพยุงราคาอย่างที่ภูเก็ต ในวันที่ 12 ธันวาคมนี้ วงการมองว่าไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เพราะมีความพยายามมาหลายสิบปีแล้ว แต่จนบัดนี้ยังร่วมมือกันไม่ได้เสียที

ส่วนปาล์มน้ำมันก็ไช่ย่อย ติดปัญหางัดข้อกันอยู่ระหว่างผู้ผลิตและภาครัฐ โดยเกษตรกรและโรงสกัดน้ำมันปาล์ม พยายามเสนอให้รัฐเข้าไปรับจำนำ แต่นายบุญทรง เตริยาภิรมย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ปฏิเสธที่จะเปิดโครงการรับจำนำ โดยจะเลี่ยงไปใช้วิธีให้โรงกลั่นกักเก็บน้ำมันส่วนเกินแทน

ทั้งหมดนี้ใน 4-5 เดือนข้างหน้ารัฐจะมีการรับมือสินค้าเหล่านี้ โดยใช้งบประมาณไม่ต่ำกว่า 2 แสนล้านบาท

คำถามคือ จะเอาเงินมาจากไหน?

ประชนานิเวศน์

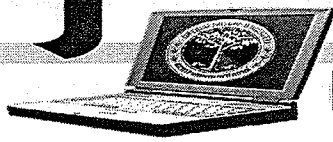
อุตสาหกรรมไม้ยางพาราไม่ยอมหน้ามืด ชาวสวนเมินขายวัตถุดิบให้โรง.

● อุตฯ เฟอร์นิเจอร์ไม้ยางเข้าขั้นวิกฤติ เหตุขาดแคลนวัตถุดิบอย่างหนัก กระทบกำลังการผลิตหดตัว 60% เผยชาวสวนหวังทำรายได้จากน้ำยาง เมินตัดต้นเพื่อส่งเข้าอุตสาหกรรมแปรรูปไม้ยางพาราเพื่อส่งออก จ.สุราษฎร์ธานี เปิดเผยว่า ภาพรวมอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากไม้ยางพารายังคงซบเซา ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากวัตถุดิบคือไม้ยางพาราที่ส่งเข้าโรงงานแปรรูปมีปริมาณน้อยมากจนกระทบต่อสายการผลิต ซึ่งเป็นผลมาจากเกษตรกรหลีกเลี่ยงที่จะโค่นต้นยางที่มีอายุมากส่งเข้าโรงงานแปรรูป เพราะยังต้องการขายผลิตในรูปของน้ำยางมากกว่า และแม้ว่าราคายางจะตกต่ำลงจากกิโลกรัม(กก.) ละ 120 บาทเหลือ กก.ละ 70-80 บาท ก็ยังไม่สามารถกระตุ้นให้เกษตรกรโค่นยางลงได้

แหล่งข่าวจากสภาอุตสาหกรรม จ.สุราษฎร์ธานี กล่าวว่า ที่ผ่านมารัฐกิจเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา ค่อนข้างทรุดตัวอยู่แล้ว เนื่องจากราคายางพาราแพง ทำให้ขาดแคลนวัตถุดิบซึ่งเป็นไม้ยางพารา ยอมรับว่าธุรกิจไม้ยางพาราค่อนข้างน่าเป็นห่วงต่อภาวะถดถอยที่จะเกิดขึ้น รวมไปถึงตลาดส่งออกสำคัญ เช่น สหรัฐ ก็ชะลอส่งนำเข้าเนื่องจากประสบปัญหาเศรษฐกิจทำให้

มีผลมาถึงกำลังซื้อด้วย นายสนอง กองกุล ประธานบริษัท วีเอส. พาราวิวด กรุ๊ป 2005 จำกัด จ.สุราษฎร์ธานี กล่าวว่า ภาพรวมธุรกิจแปรรูปไม้ยางพาราที่ผ่านมาผู้ประกอบการต้องการจัดหาวัตถุดิบเข้าโรงงานต่อเนื่องแม้ว่าจะขาดแคลนวัตถุดิบก็ตาม ส่วนมากจะเป็นไม้ยางพาราที่โค่นล้มจากเหตุน้ำป่า หรือในกรณีถูกน้ำท่วมขังนาน ทำให้ต้นยางพาราจำนวนมากได้รับความเสียหายหักโค่นลงมา โดยทางบริษัทจะเข้าไปรับซื้อถึงที่และคิดราคาปกติ ไม่มีการเอาเปรียบเกษตรกรแต่อย่างใด เป็นการช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางอีกทางหนึ่ง เพราะเมื่อต้นยางได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์น้ำท่วม ก็สามารถที่จะแปรมาเป็นเงินช่วยบรรเทาความเดือดร้อนได้ในระดับหนึ่ง

“ที่ผ่านมายอมรับว่าขาดแคลนวัตถุดิบเพราะยางแพง ทำให้บางช่วงแทบจะไม่มีวัตถุดิบเข้าโรงงาน และมีการแข่งขันกันในเรื่องของราคาพอสมควร โดยโรงงานหลายแห่งในจ.สุราษฎร์ธานี ต้องชะลอการผลิตลง 60% และเกิดการตัดหน้าในเรื่องของราคา โดยในจ.สุราษฎร์ธานี มีธุรกิจเกี่ยวกับการส่งออกไม้ยางพารา 70 ราย นอกจากนั้นยังมีจังหวัดใกล้เคียง” นายสนอง กล่าว

● เซ็งพาณิชย์ชายข้าวไม่เก่ง-กู้เพิ่มผวาหนี้พุ่ง คลังถูกงบจํานำบาน4แสนล้าน

รายงานข่าวจากกระทรวงการคลัง เปิดเผยว่า ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ได้หารือกับกระทรวงการคลังเพื่อกู้เงินไปปรับจํานำข้าวรอบใหม่ 1.5 แสนล้านบาท ตามที่คณะรัฐมนตรี (ครม.) อนุมัติเห็นชอบก่อนหน้านี้ เนื่องจากการเก็บเกี่ยวข้าวรอบใหม่จะเริ่มในอีกไม่กี่วันข้างหน้าแล้ว

อย่างไรก็ตาม การใช้เงินกู้สำหรับรับจํานำข้าวรอบใหม่ยังไม่สามารถสรุปได้ว่าต้องใช้เงินเท่าไร หลังจากที่มีการระบายข้าวของกระทรวงพาณิชย์ภายใต้การกำกับดูแลของ นายบุญทรง เตริยาภิรมย์รมว.พาณิชย์ มีปัญหาทำไม่ได้ตามแผน หลังจากที่มีฝ่ายค้านอภิปรายไม่ไว้วางใจว่าการจํานำมีการดำเนินการไม่ถูกต้องและอาจมีการทุจริตคอร์รัปชันและทางคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ใ้รับเรื่องการจํานำข้าวไว้พิจารณาเอาผิดผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไปแล้ว

“กระทรวงพาณิชย์ไม่สามารถตอบได้ว่าจะระบายข้าวและมีเงินมาใช้รับจํานำข้าวรอบใหม่เท่าไร และเมื่อไร หรือว่าจะมาใช้หนี้กระทรวงการคลังที่กู้ไปรับจํานำรอบแรก 2.65 แสนล้านบาทได้ครบเมื่อไร ซึ่งครั้งนี้จะกระทบกับการจํานำข้าวรอบใหม่ต้องใช้เงินกู้มากกว่า 1.5 แสนล้านบาท เพื่อให้เพียงพอต่อการรับจํานำข้าวรอบใหม่ที่คาดว่าจะมีถึง 26 ล้านตัน เป็นเงินที่ต้องใช้ 4.05 แสนล้านบาท” รายงานข่าวระบุ

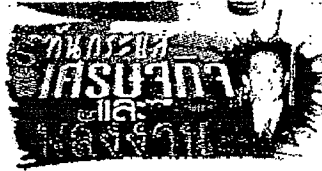
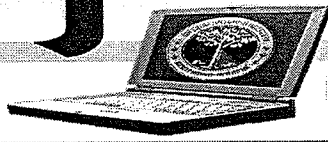
กิตติรัตน์ ณ ระนอง

ทั้งนี้กระทรวงการคลังต้องทำแผนการกู้เงินให้นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง รองนายกรัฐมนตรี และรมว.คลัง พิจารณา หากต้องกู้เงินรับจํานำรอบใหม่เพิ่มขึ้นจากเดิม 1.5 แสนล้านบาท จะกระทบกับสัดส่วนหนี้สาธารณะ ต้องดูว่าสูงขึ้นเท่าไร โดยแผนมีตั้งแต่กู้ 2 แสนล้านบาท ไปจนถึง 4 แสนล้านบาท ซึ่งการกู้เพิ่มจะมีผลกระทบ

ทำให้กระทรวงการคลังไม่สามารถค้าประกันเงินกู้ไปกับบริษัทอื่นได้

รายงานข่าวแจ้งว่าก่อนหน้านี้จะมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจจากการหารือกับกระทรวงพาณิชย์มีแนวคิดที่จะให้กระทรวงการคลังกู้เงินจำนวน 2 ล้านล้านบาท ในระยะเวลา 5 ปี ข้างหน้า เพื่อนำไปปรับจํานำดูแลพืชผลทางการเกษตรทั้งหมดไม่ว่าจะเป็น ข้าว มันสำปะหลัง ยาง อ้อย เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้มากขึ้น แต่เมื่อมีการอภิปรายไม่ไว้วางใจจึงได้มีการล้มเลิกแนวคิดดังกล่าว

นางสาวสุภา ปิยะจิตติ รองปลัดกระทรวงการคลัง กล่าวว่าต้องการให้รัฐบาลตั้งงบประมาณมาช้ระคความเสียหายที่เกิดจากการรับจํานำพืชผลทางการเกษตรตั้งแต่ปี 2547-2553 จำนวน 1.7 แสนล้านบาท ภายใน 3-4 ปี เพราะความเสียหายที่เกิดขึ้นยังไม่ได้รับการจํานำข้าวของรัฐบาลนี้ในรอบแรก หากรัฐบาลไม่เร่งใช้และมีความเสียหายเข้ามาเพิ่มจะทำให้การชดเชยความเสียหายทำได้ยากขึ้น

ดร.โชติชัย สุวรรณภรณ์
ผู้อำนวยการผู้จัดการใหญ่นโยบายและเศรษฐกิจพลังงาน
บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
Chodechai.energyfact@gmail.com

ประเมินความท้าทายแห่งอนาคต ด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อมของโลก (จบ)

สัปดาห์นี้มาคุยกันต่อจากสัปดาห์ที่แล้วนะครับ 3. ปัจจัยขับเคลื่อนด้านอาหาร ชาติว่าทั่วโลกจะต้องเผชิญกับความท้าทายด้านการผลิตอาหารให้เพียงพอต่อความต้องการ โดยที่สำนักงานรัฐบาลเพื่อการวิทยาศาสตร์ (Government Office for Science) แห่งสหราชอาณาจักรภายใต้โครงการ Foresight ระบุว่าภายใน 40 ปีข้างหน้า ระบบอาหารโลกจะต้องเผชิญกับภาวะกดดันในหลายๆ ด้าน เช่น แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากร และจริยธรรมของผู้บริโภคที่จะเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหาร

สำหรับประเทศไทย ในอนาคตอาจจะมีวิกฤตอาหาร เนื่องจากปัจจัยภายในประเทศคือการขาดการพัฒนาเทคโนโลยีและงานวิจัยเพื่อต่อยอดอุตสาหกรรมอาหาร และการที่รัฐบาลไทยไม่มีนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมอาหารที่ชัดเจน และอาศัยมาตรการแก้ไขปัญหาลินค้าการเกษตรในระยะสั้นเท่านั้น เช่น การประกันราคาสินค้า เป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิตในภาคอุตสาหกรรม และไม่สามารถช่วยเกษตรกรผู้ผลิตอาหารได้ในระยะยาว นอกจากนี้ จะเป็นปรากฏการณ์โลกจะขาดแคลนอาหาร ราคามล็ดธัญพืช ราคามเนื้อสัตว์ จะสูงขึ้น ขณะที่การผลิตอาหารจะต้องเพิ่มขึ้น

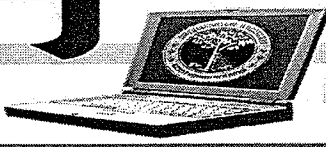
ราคามันที่เพิ่มขึ้น เป็นเหตุให้ในหลายประเทศมีนโยบายการเพาะปลูกพืชพลังงานมากขึ้น โดยไปลดการผลิตพืชเพื่ออาหารลง แม้พืชในบางประเภทที่ไม่ใช่อาหาร แต่ราคาผลิตภัณฑ์ที่มีการเชื่อมโยงกับราคามัน เช่น ยางพารา จะมีการผลิตเพิ่มเมื่อราคาสูงขึ้นตามราคามัน จนไปแย่งพื้นที่ปลูกพืชอาหาร

อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะมีความสำคัญเช่นกัน สุดท้ายราคาอาหารจะเพิ่มสูงขึ้น องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) พยากรณ์ว่าในช่วง 10 ปีข้างหน้า ราคาอาหารโลกโดยเฉลี่ยอาจจะสูงกว่าในช่วง 10 ที่ผ่านมา เนื่องจากความต้องการอาหารและต้นทุนอาหารที่สูงขึ้น ในขณะที่ในอนาคตโลกต้องเผชิญกับราคาพลังงานที่สูงขึ้น

นอกจากนี้ "น้ำ" ก็เป็นต้นทุนที่สำคัญในการผลิตอาหาร ในหลายประเทศวางแผนระบบชลประทานเพื่อรองรับกับการทำการเกษตร แต่ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น อีกทั้งราคาอาหารในทศวรรษหน้าจะมีความผันผวนมากขึ้นจากสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวนและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง

ในกรณีประเทศไทย การเพิ่มขึ้นของราคามันทำให้ต้นทุนการผลิตทางการเกษตรสูงขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะเกษตรกรต้องอาศัยปัจจัยการผลิตที่เกี่ยวข้องกับมัน เช่น ปุ๋ยเคมีและสารเคมีทางการเกษตร จากการสำรวจของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร พบว่าต้นทุนค่าปุ๋ยและสารเคมีทางการเกษตรนั้น สูงขึ้นกว่า 2 เท่าตัวเมื่อเปรียบเทียบกับปีพ.ศ.2551 ดังนั้น ราคามันที่มีแนวโน้มสูงขึ้นในอนาคตจะเป็นเหตุให้ราคาอาหารเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต

สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นความท้าทายอย่างยิ่งสำหรับนโยบายของภาครัฐที่จะต้องปรับเปลี่ยนประเทศไทยให้สามารถรองรับต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปครับ

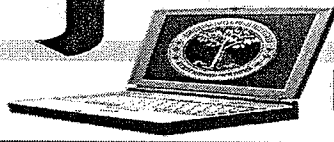

แจ้งเกิด 'ปุยทิพย์'

ปีแรกชิงแชร์ 10%

นายวุฒิพงษ์ หวังสันติธรรม กรรมการผู้จัดการ บริษัท เทอราโกร เฟอर्टิไลเซอร์ จำกัด แถลงว่า หลังจากบริษัทส่ง "ปุยตรามงกุฏ" แจ้งเกิดในตลาดปุ๋ยป้อนเม็ด ล่าสุดบริษัทได้เปิดยุทธการบุกตลาดปุ๋ยผสม ส่ง "ปุยทิพย์" ปุ๋ยผสมเกรดพรีเมียมออกสู่ตลาด โดยตลาดปุ๋ยผสมในปัจจุบันมีผู้ผลิตอยู่กว่า 100 ยี่ห้อ แต่เกรดพรีเมียมหรือเกรดเอ ยังมีอยู่ไม่มาก บริษัทจึงถือโอกาสนี้เป็นทางเลือกคุณภาพเพื่อเกษตรกรไทยทั่วประเทศ โดยเปิดตัวปุยทิพย์ด้วยแนวคิด "เข้าใจพืช รู้ใจดิน...ปุยทิพย์ เชียนปุ๋ยตัวจริง" ซึ่งบริษัทพิถีพิถันมากในการผลิตทุกขั้นตอนกว่าวิจัยเพื่อพัฒนาสูตรปุ๋ยให้ ตรงตามความต้องการของพืชในแต่ละช่วงอายุและดินในแต่ละจังหวัด

โดยมี "ข่าววี" เป็นฟรีเซ็นเตอร์ ซึ่งข่าววีได้ทดลองใช้ปุยทิพย์กับสวนยางของตัวเองที่บ้านเกิด อ.ย่านตาขาว จ.ตรัง จนพบว่าได้ผลผลิตดี เป็นที่น่าพอใจ คาดว่าหลังจากเปิดตัวออกสู่ตลาด ปุยทิพย์จะครองส่วนแบ่งตลาดได้ 10% ในปีแรก และมีเป้าหมายที่จะเป็นผู้นำในกลุ่มตลาดปุ๋ยผสมต่อไป

เมื่อภาคประชาชนล่มสลาย
ปรกาศ ชินตมเตง

มองจำนำข้าวด้วยสามัญสำนึกชาวนา

การอภิปรายไม่วางใจรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ประเด็นจำนำข้าวของฝ่ายค้าน และวิวาทะของ นักวิชาการอาวุโส อาจารย์นิธิ (เอียวศรีวงศ์) vs อาจารย์อัมมาร (สยามวาลา) / นิพนธ์ (พิวพงศกร) เรื่อง โครงการรับจำนำข้าวที่กำลังร้อนแรง มีหลายประเด็นที่ อยากจะลองคิดต่อ ด้วยท่าทีที่ไม่ได้คิดว่าจะมีสติปัญญา ร่วมวิวาทะกับผู้หลักผู้ใหญ่

ข้อถกเถียงชาวนายากจน vs ปานกลาง-รวย

การมองว่า การอุดหนุนควรให้คนเล็กๆ ได้รับความช่วยเหลือเป็นอันดับแรก หรือในสัดส่วนที่มากกว่า หรือ คนรวยไม่ควรได้รับการอุดหนุนเป็น สิ่งที่ดีงาม แต่ข้อถกเถียงในประเด็นว่า ชาวนารายเล็กได้ประโยชน์ในสัดส่วน ที่น้อยกว่าชาวนาปานกลางและชาวนา รวย หรือในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ ถึงกับมีข้อสรุปทำนองว่า ชาวนา รายเล็กไม่ได้ประโยชน์ การพิจารณา ประเด็นนี้ต้องแยกแยะ เพราะบางส่วน จริง เช่น คนที่ทำนาไว้กินหรือสีข้าว ขายเอง แต่ก็ต้องมีข้อควรพิจารณาอื่น

นิยามชาวนาขนาดเล็กที่ใช้กันอยู่ คือ ขายข้าวได้ไม่เกิน 200,000 บาท ในจำนวนราว 14 เกวียนหรือตัน มีข้อ นำสังเกตคือ ชาวนารายเล็กที่เก็บข้าว ไว้กิน ไม่ได้ประโยชน์จากการรับจำ นำแน่ๆ แต่การเก็บข้าวไว้กินในหนึ่งปี เพียงเกวียนเดียว เพื่อสีข้าวสารในครอบครัว ก็กินแทบ ไม่หมดแล้ว

ส่วนพี่น้องชาวนาแถบภาคกลาง หรือในเขต ชลประทาน ได้รับการส่งเสริมให้ปลูกข้าว กข.มายาวนาน แล้ว พวกเขาจึงปลูกข้าวเหมือนปลูกยางพารา ปาล์ม น้ำมัน ฯลฯ เพราะสีข้าวสารกินไม่ได้สักเม็ดหนึ่ง เป็นข้าว คุณภาพต่ำ เช่นส่งโรงทำแป้งอย่างเดียว ปลูกข้าวเท่าไร ก็ขายให้แก่โรงสีทั้งหมด

จึงเชื่อว่า คนปลูกข้าวไว้กินจะเหลือน้อยมากใน ภาคกลาง และอาจจะมีความในภาคเหนือ ได้ ที่มีพื้นที่ เล็กๆ รวมทั้งในภาคอีสาน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวนาปี ก็สามารถเก็บไว้บริโภคเองแน่ๆ แต่ปริมาณชาวนาและ จำนวนข้าวเปลือกโดยรวมที่ไม่ได้ประโยชน์จากโครงการ จำนำข้าว เพราะเป็นการปลูกข้าวไว้กิน จึงไม่น่าจะ

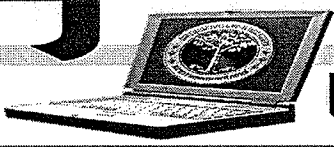
มากมายนัก

อีกประการหนึ่ง สำหรับคนปลูกข้าวไว้กินนั้น หาก มองการอุดหนุนชาวนา ในฐานะ 'อาชีพ' ที่ควรได้รับการ อุดหนุน ก็นำพิจารณาเหมือนกันว่า การทำนาไว้กินในครัว เรือน จะนับเป็นอาชีพที่ควรจะไปดูแลอุดหนุนหรือไม่ ส่วนประเด็นชาวนาปานกลาง-รวย ที่นิยามว่า เป็น ชาวนาที่มีรายได้มากกว่า 2 แสนบาท จากการขายข้าว เปลือก 14 เกวียนตัน เรื่องนี้ทำให้นึกถึงพี่น้องในพื้นที่ โฉนดชุมชนคลองโยง ที่มีพื้นที่ทำนาราว 20 ไร่ต่อครัว เรือน และทำนาได้ข้าวเปลือกไร่ละ 100 ถึงหรือหนึ่งตัน เมื่อเป็นเช่นนี้ ชาวนาภาคกลางที่ทำนาดังแต่ 15 ไร่ขึ้นไป

ก็กลายเป็นกลุ่มชาวนาปานกลาง-รวยไปหมดแล้ว แต่พี่น้องที่กล่าวมานี้ คงจะไม่นับตนเองว่าอยู่ใน กลุ่มชาวนาที่พอมีสถานะ และที่ซับซ้อนไปกว่านั้นก็คือ ใน ครัวเรือนที่ทำนา 20 ไร่ หรืออาจจะ 30-40 ไร่ ก็แล้ว แต่ การทำนาแปลงใหญ่ๆ ที่เห็นและนับจากไปประทวน/ ไบเสรีรับเงิน จะเป็นเพียงภาพลวงตา เพราะรายได้ดีดัง กล่าวอาจจะเป็นรายได้ของครอบครัวใหญ่ และก็สามารรถ พบได้โดยทั่วไป เนื่องจากการทำนาเดี่ยวนี้สามารถบริหารจัดการด้วยจำนวนคนไม่มาก

ที่ดินจำนวน 20 ไร่ หรือแม้แต่ 30-40 ไร่ ซึ่งเป็น ที่ดินของครัวเรือนจนถึงคนรุ่นนี้แล้ว หากแบ่งกันตาม เจ้าของ ซึ่งเป็นสมาชิกในครัวเรือนอาจจะเหลือคนละไม่ กี่ไร่ รายได้จากการขายข้าวก็ต้องนำมาเฉลี่ยกัน ลุงผม ซึ่งเป็นประธานสหกรณ์ที่ดินคลองโยงฯ มายาวนานมาก

ตอนนี้อายุ 92 ปีแล้ว มีลูก 12 คน นี่ไม่ต้องนับหลาน
เหลน โหลน แบ่งนา 20 ไร่ที่ได้รับมอบจากสหกรณ์เมื่อปี
2519 จะเหลือกันคนละกี่ตารางวา

ยังมีเพื่อนๆ ที่ไล่ล่าหาเช่าที่ดินจากนายทุนซึ่งซื้อเก็บ
เอาไว้ เขายอมจ่ายค่าเช่านาไร่ละ 1,000-1,500 บาทต่อ
รอบ ดังนั้น การมีนาเช่า 40-50 ไร่ ก็เชื่อว่าเขาจะสามารถ
ล้มตาอำปากได้แบบรุ่งโรจน์โดยไม่สมควรจะต้องได้รับการ
อุดหนุน ผมไม่มีตัวเลขภาพรวมที่จะได้แย้งว่า คนสอง-
สามกลุ่มเหล่านี้มีจำนวนเท่าไร เพียงแต่เห็นว่า การนิยาม
น่าจะมึปัญหาและควรจะต้องตรวจสอบกันอีกมาก

ข้อถกเถียงเรื่องคุณภาพข้าว

แน่นอนว่า การอุดหนุนรายได้แก่ผู้ปลูกข้าวจะทำให้
ชาวนาเร่งปลูกข้าวเพื่อให้ได้ผลผลิตมากๆ และสามารถ
เก็บเกี่ยวผลผลิตได้เร็วที่สุด ชาวนาที่เคยปลูกข้าวนาปี
จะแหกกันมาปลูกข้าวนาปรัง เพราะข้าวพันธุ์ห่าเหวอะไร
ก็จำหน่ายได้ 15,000 บาทเหมือนกัน แต่เราต้องไม่ลืมว่า
ชาวนาในเขตชลประทานแห่มาปลูกข้าว กข. และซื้อข้าว
กินกันมานานแล้ว

โรงสีชุมชนตั้งแต่สมัยโครงการลงทุนเพื่อสังคม (SIF)
โครงการนี้อาจมีข้อแตกต่าง แต่จุดประสงค์เดียวกัน ที่
มุ่งให้ชาวนาผลิตข้าวคุณภาพดีและสีกินสีขาว ส่วนใหญ่
จึงล้มเหลวและกลายเป็นอนุสาวรีย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
พื้นที่ภาคกลาง โรงสีบางแห่งสีข้าวบ้าง แต่เป็นการสีข้าว
เปลือกคุณภาพต่ำ เพื่อเอาไปหุงให้หมากิน

อย่างไรก็ดี นโยบายจำหน่าย ได้เปิดรับข้าวคุณภาพต่ำ
ลงไปอีก กล่าวคือ ช่วงนโยบายประกันราคา เคยกำหนด
ว่า ไม่รับข้าวคุณภาพต่ำที่ใช้เวลาปลูกจนถึงเก็บเกี่ยว
น้อยกว่า 100 วัน แต่นโยบายจำหน่ายข้าว ไม่ได้จำกัดเอาไว้
ชาวนาจึงพากันหาข้าวอายุ 90 วันหรือน้อยกว่า จนกระทั่ง
พันธุ์ข้าวเช่นนี้ขาดท้องตลาด ไม่พอกับความต้องการของ
ชาวนา

ความกังวลเรื่องผลจากนโยบายจำหน่ายที่จะนำไปสู่
คุณภาพข้าวที่ต่ำ อาจจะเป็นจริงอีกในพื้นที่ซึ่งปลูกข้าว
นาปี ดังเช่นในภาคอีสานและภาคเหนือ เพราะข้าวหอม
มะลิเป็นข้าวนาปีที่ต้องใช้เวลารูกราว 6 เดือน แต่การ
ปรับระบบการผลิตจากข้าวนาปีมาเป็นข้าวนาปรัง ก็เชื่อว่า
จะทำได้ง่ายๆ เพราะหากมีข้อจำกัดเรื่องระบบชลประทาน
ก็ไม่สามารถทำได้ หรือทำไม่ได้ในเวลาอันสั้น

ส่วนข้าวนาปรังที่มีคุณภาพดีในระดับที่บริโภคได้ เช่น
พันธุ์ปทุมธานีหรือหอมปทุม (อายุการผลิตราว 4 เดือน
หรือ 120 วัน) รวมทั้งข้าวพันธุ์พื้นเมืองและข้าวพันธุ์ดีที่

มีการพัฒนาใหม่ (เช่น ข้าวนิล สีนเหล็ก ปิ่นเกษตร ไรซ์
เบอร์รี่ (Rice Berry) ฯลฯ) ชาวนาส่วนใหญ่ก็ไม่ปลูกอยู่ดี
ไม่ว่าจะเป็นนโยบายแบบใด จะมีก็แต่โรงสีชุมชนเล็กๆ
หรือกิจการวิสาหกิจชุมชนจำนวนหนึ่ง ซึ่งไม่น่าจะมากนัก
การผลิตดังกล่าวนี้ ได้รับประโยชน์จากการประกัน
ราคามากกว่าจำหน่าย เพราะแม้จะสีข้าวขายสีกินเอง
ก็ได้รับส่วนต่างจากการอุดหนุนอยู่ดี แต่กรณีการรับจำหน่าย
จะไม่ได้ประโยชน์ หากไม่นำข้าวไปขาย ในช่วงโครงการ
รับจำหน่าย จึงทำให้โรงสีเหล่านี้อยู่ในสภาพแทบจะร้างไป
เหมือนกัน

นี่อาจจะต้องเป็นสิ่งที่โครงการรับจำหน่ายข้าว ควร
พิจารณาทางเลือกเชิงนโยบาย เช่น ใช้นโยบายการประกัน
ราคาสำหรับพื้นที่ซึ่งปลูกข้าวไว้กินหรือสีขายในลักษณะ
โรงสีชุมชน เพราะมีฉะนั้นจะทำให้ข้าวที่สีขายมีส่วนต่าง
ระหว่างการขายข้าวเปลือก กับสีเป็นข้าวสารขายไม่มาก
นัก เพราะโรงสีขนาดเล็กมีประสิทธิภาพต่ำ มีต้นทุนต่อ
หน่วยสูงอยู่แล้ว

ตัวอย่างเช่น หากปลูกข้าวหอมปทุม ซึ่งรัฐบาลรับ
จำหน่ายราคาตันละ 16,000 บาท ถ้าสีเป็นข้าวกล้อง (โดย
ประมาณข้าวเปลือกหนึ่งตัน ได้ข้าวสารราว 500 กก.)
และขายที่ราคา กก.ละ 32 บาท ราคา ก็จะเท่ากับขาย
ข้าวเปลือก โดยยังไม่รวมค่าใช้จ่ายใดๆ เลย แต่หากขาย
40 บาท ซึ่งคนกินก็ร้องว่าแพงแล้ว ก็อาจจะไม่ได้กำไรเลย

เพราะมีค่าใช้จ่ายเรื่องการสี (โรงสีชุมชนส่วนใหญ่รับ
สีโดยหักเอาข้าวสารไว้ 12% หรือราว 480 บาท) ค่าบรรจุ
ภัณฑ์อีก รวมทั้งค่าขนส่งไปยังผู้บริโภค ซึ่งมักมีต้นทุน
แพงเนื่องจากทำในขนาดการผลิตที่น้อย รายได้กลับมากก็มี
ลักษณะเบียดหัวแตก สุดท้ายแล้วถ้าเป็นชาวนาที่สมเหตุ
สมผล เขาจะไม่ทำธุรกิจเช่นนี้ เพราะเขินข้าวเข้าโรงสีคุ้ม
กว่า ง่ายกว่า จะมีที่ยังทำอยู่ก็แต่พวกชาวนาตัดจรวดหรือ
กรณีที่มีการสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ เท่านั้น

กล่าวโดยสรุป นโยบายประกันราคาส่งเสริมการปลูก
ข้าวคุณภาพดีอยู่บ้างเล็กน้อย เรื่องกำหนดเกณฑ์ชนิดข้าว
ที่ไม่ให้มีอายุสั้นจนเกินไป และทำให้การปลูกข้าวคุณภาพ
ดีที่เป็นข้าวนาปีและข้าวพันธุ์ดี โดยเฉพาะการปลูกข้าว
อินทรีย์ที่ผลิตเพื่อบริโภคหรือสีขาย ได้ประโยชน์จากส่วน
ต่างเงินอุดหนุน ทำให้ต้นทุนต่ำลง

แต่ทิศทางหลักของนโยบายทั้งสอง มุ่งส่งเสริมการ
ผลิตข้าวคุณภาพต่ำเหมือนกัน หากมุ่งที่จะให้เกิดการ
ส่งเสริมข้าวคุณภาพดีสำหรับการบริโภค ข้าวอินทรีย์ ฯลฯ
จึงยังต้องการการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ในเรื่องระบบ
ตลาดรองรับ การสนับสนุนเชิงนโยบายอื่นๆ ที่มากกว่า
การย้ายจากโครงการรับจำหน่าย มาสู่การประกันราคา ดังจะ
พิจารณาต่อไป ■